

HOHE-Hírek

időszaki kiadvány

VI. évfolyam
1-2. szám
2003. december

A Szegedi Herman Ottó Horgászegyesület információs és irodalmi lapja

Tisztelt Horgásztársak!

Köszönetemet szeretném Önöknek kifejezni. Köszönetemet azért, mert hűséggel kitarítottak a Szegedi Herman Ottó Horgász Egyesület mellett, mert bizalmukról biztosították a vezetőséget, elnökséget és személy szerint engem, mert bölcsen belátták, hogy az az út, amelyen elindultunk, a célba visz bennünket akkor is, ha mások az ellenkezőjét állították.

Örömmel jelenthetem Önöknek, hogy az a sok-sok munka, erőfeszítés és anyagi áldozat amit az elmúlt öt-hat évben felvállaltunk, meghozta eredményét. Elértünk mindent, amit célul tűztünk magunk elé és mindezt közösen értük el. Van saját vizünk, a Sándorfalvi-tó, haszonbérbe vettük az önkormányzattól a repülőtéri-téglagyári vizeket, az államtól a Fehérpart-Szilvást és az Algyői-főcsatornát, mi kezeljük a Tápéi-téli kikötőt és legújabb szerzeményünk a Medencés-kikötő. Anyagilag stabilan állunk, minden fizetési kötelezettségünknek eleget tudunk és tudunk tenni, a halgazdálkodási tervnek megfelelően tudjuk halasítani vizeinket, és megbízhatóan működik az irodánk is. Horgásztársaink közül 22-en végezték el a halászati őri tanfolyamot, így jelentős hivatalos létszámot tudunk az ellenőrzésekhez biztosítani. És ami a legfontosabb: az elnökségi- és vezetőségi ülések, valamint a közgyűlések személyeskedésektől mentesen zajlanak, mindenki tudja, érzi, hogy a hozzászólások, javaslatok és viták kizárólag szakmai jellegűek, céljuk az Egyesület működésének javítása. Örüljünk együtt a közösen elért eredménynek és legyünk büszkék arra, hogy a Szegedi Herman Ottó Horgász Egyesület tagjai vagyunk.

Az elért eredmények azonban további munkára kell, hogy serkentsenek bennünket. A kitűzött cél az egyesületi élet és a vizeinken történő horgászat minőségi javítása. Ennek szellemében dolgozott az elnökség, a vezetőség és a december 7-én ülésezett közgyűlés. Ezen a közgyűlésen születtek meg azok a határozatok, amelyek végrehajtása, betartása és betartatása az egyesületi tagok minél jobb kiszolgálását hivatott biztosítani.

Ezek közül a legfontosabb elem, **az egyesületi taglétszám zárttá tétele**. A közgyűlés úgy határozott, hogy 2004. július 1-jétől kezdődően 2000 főben határozza meg a felnőtt egyesületi taglétszámot. Azok a felnőtt horgásztársaink akik 2003-ban tagjai voltak Egyesületünknek, automatikusan tagok lehetnek 2004-ben is. Azok a horgászok akik nem a HOHE tagjai, de úgy döntenek, hogy a jövőben a mi Egyesületünkben kívánnak horgászni, 2004. június 30-ig minden külön belépési díj nélkül tagok lehetnek a létszámkorlátozás mértékéig. Azok a horgászok, akik a határidő után, vagy a létszámkorlát elérése után kívánnak Egyesületünk tagjai lenni, csak akkor léphetnek be, ha **belépési díjat fizetnek, melynek mértéke 48.000 Ft. Az ifjúsági és gyermek horgászokra a létszámkorlátozás nem vonatkozik**. Az ifjúsági horgászok a felnőtt kor elérése után, minden külön feltétel és belépési díj megfizetése nélkül felnőtt tagok lehetnek.

2004. január 1-jétől kezdődően **megszűnik a vízkezelői hozzájárulás-fizetési kötelezettség**. Az ilyen jogcímen beszedett hozzájárulások elérték céljukat, a jövőben ezt nem indokolt fenntartani.

Szintén **megszűnik a kötelező társadalmi munka, illetve az ezen a címen fizetendő megváltási kötelezettség**. A jövőben önkéntes társadalmi munkákat hirdetünk meg és ha az jelentkezők hiánya miatt elmarad, a szükséges feladatokat pénzbeli ellenszolgáltatásért elvégeztetjük.

Annak érdekében, hogy a jövőben – évente legalább három-négy alkalommal – megfelelő mennyiségű halat tudjunk vizeinkbe kihelyezni és megfelelő módon tudjuk vizeinket kezelni, valamint a haszonbérleti díjakat és más egyéb fizetési kötelezettségünket teljesíteni tudjuk, szükséges a területi engedélyárakat úgy megállapítanunk, hogy minden, a víz kezeléséhez kapcsolódó kiadásra fedezetet nyújtsunk.

Tekintve, hogy az Egyesület tagjai más, egyéb módon is hozzájárulnak az egyesület működtetéséhez, **az éves területi engedélyek áraiból az egyesületi tagok 50% kedvezményt kapnak**. 2004. január 1-jétől az alábbi területi engedélyárak az érvényesek:

	Engedélyár	Egyesületi tagoknak 50% kedvezmény
Kombinált területi engedély (Medencés kikötő nélkül)	24.000,- Ft	12.000,- Ft
Fehérpart-Szilvás	17.200,- Ft	8.600,- Ft
Keramitok	17.200,- Ft	8.600,- Ft
Sándorfalvi-tó	10.000,- Ft	5.000,- Ft
Algyői főcsatorna	8.000,- Ft	4.000,- Ft
Tápéi kikötő	6.000,- Ft	3.000,- Ft
Medencés kikötő	10.000,- Ft	5.000,- Ft
Napijegy	2.000,- Ft	-

Az egyesületi iroda megfelelő szintű működtetése és az ott dolgozók bérezése a tagság színvonalas ellátásának előfeltétele. Ennek megfelelően a 2004. évi **tagdíj összege 1500,- Ft**. A minőségi horgászat és a környezet védelmének egyik legfontosabb feltétele a **rendezett, tiszta, szeméttől, hulladékoktól mentes vízpart**. Ennek megtartása döntően a vízen horgászók magatartásától függ. Megkérünk minden egyesületi tagot a víz és környezete tisztaságának megőrzésére, ne legyen szükség emiatt fegyelmi eljárások lefolytatására. A jövő évtől kezdődően a halászati örök kiemelt feladata lesz a szemetes horgász helyek felszámolása, ennek érdekében a szemetes helyen horgászók területi engedélyét akár be is vonhatják. Ha a horgász azt látja, hogy valaki a vízparton szemetet, szőlőtsa fel annak megszüntetésére, ha ez nem jár eredménnyel, kérjen segítséget, lehetőség

Folytatás a második oldalon.

Folytatás az első oldalról.

szerint valamelyik halászati őrtől. A halőrök azt fogják felelősségre vonni, akit a szemetes helyen találnak, ami nem feltétlenül jelenti azt, hogy az illető a tényleges szemetelő. A rendezett vízpart képéhez a rendezett, megfelelő állapotban lévő mólók is hozzátartoznak. Tűrhetetlen, hogy a mólónak nevezett építmények egy része használhatatlan, más részük balesetveszélyes állapotban van. Ezt az állapotot meg kell szüntetni, ezért az Egyesület ezúton is felhívja a figyelmét a móló-tulajdonosoknak, hogy azokat a mólókat amelyek nem megfelelő műszaki állapotúak, 2004. március 30-ig javítsák, újítsák fel, a bejárókkal együtt, mert ezen időpontot követően az Egyesület a balesetveszélyes mólókat kártalanítás nélkül elbontatja vagy másoknak kiadja. Ugyan-csak kártalanítás nélkül elbontatja vagy másoknak kiadja az Egyesület azokat a mólókat, amelyek után a mólóhasználati díjat legkésőbb a tárgyév december 30-ig a tulajdonos nem fizette be.

A közgyűlés elhatározta az Egyesület keretében működő Sporthorgász Szak-

osztály Létrehozását. A szakosztály létrehozásának elsődleges célja az egyesületi versenyzők és az Egyesület által szervezett versenyek támogatása. A szakosztály tagja lehet minden olyan egyesületi tag, aki már versenyző, szándékában áll versenyeken részt venni, versenyhorgászati módszerekkel horgászik vagy egyszerűen csak érdeklődik a horgász versenysport iránt és támogatni kívánja azt. A Sporthorgász Szakosztály megalakulásáról a sajtón keresztül értesítjük Egyesületünk tagjait.

Külön szeretném felhívni a figyelmet a Medencés-kikötő horgászrendjére. A **Medencés-kikötő üzemi terület**, működésének ez a legfontosabb szempontja. Ebből következik, hogy a horgászat a kikötő működését nem akadályozhatja. A kikötő területén csak a partról lehet horgászni, a SZEVIÉP Rt. üzemi kerítésétől a rakodó beton támfal nyugati oldaláig. Szigorúan tilos a töltés és a meder bármilyen módon történő megbontása és átalakítása. A töltésen kialakított aszfaltozott úttesten valamint a tűzoltó lépcsők előtt kialakított területen tilos a parkolás. Parkolni csak a füves területen lehet oly-

módon, hogy a töltésen sérülést ne okozzon. Fokozott figyelmet kell fordítani a környezet védelmére, a rendre és a tisztaságra, ezért olyan tevékenységet folytatni ami bármilyen módon ártalmas a környezetre, tilos. Attól a horgásztól, aki bármilyen módon megszegi a Medencés-kikötőre vonatkozó szabályokat és az általános horgászati előírásokat, a területi engedélyét a halőrök bevonják és a következő három évig nem válthat a kikötőre területi engedélyt.

Kedves Horgásztársak! Kérem Önöket tartsák-, őrizzék- és óvják meg a megszerzett értékeinket, meglévő eredményeinket és Egyesületünk jó hírnevét, legyenek büszkék arra, hogy Önök a Szegedi Herman Ottó Horgász Egyesület tagjai.

Kívánok Önöknek békés, boldog karácsonyt és az új évben sok sikert mind horgászatukban, mind magánéletükben.

Szabó György
elnök

Február 15-én elhunyt Gyovai József horgásztársunk

Mellbevágó, mélyen hasító fájó érzés, ha ismerőseink közül valaki távozik az élők sorából. Ilyenkor nemcsak a barátokat, azokat is megdöbbeníti a megváltoztathatatlan tény, akik közvetve, távolról ismerték az elhunytat. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy élete egybeforrt a hivatásával és a horgászat-tal. Az IKARUS horgász szakosztály-vezetője volt évtizedeken keresztül, 1981-től napjainkig a Szegedi Herman Ottó Horgászegyesület vezetőségi tagja. 1988-ban a Horgász Egyesületért MOHOSZ kitüntetést kapta. Felsorolni szinte lehetetlen, mi mindent tett a megyei és a városi horgászsporthoz, azért, hogy megfelelő környezetet, körülményeket teremtsen annak a nem kevés horgásznak aki a vízparton való kikapcsolódásban leli örömét. Szeretett a vízparton horgászni, beszélgetni, kapcsolódni, mint általában a horgászok, de Ő külön figyelt az emberek

véleményére és közgyűléseken felhívta a vezetőség figyelmét a gondokra. Roppant igényes volt, a munkától soha nem riadt vissza, olykor mindent – szinte erején felül vállalt. Nem félt a megpróbáltatásoktól, holott kímélni kellett volna magát, hogy megélhesse a pillanatot amikor újra éled nagy szerelme, a Tisza, horgászható állapotba kerül a szomszédságában húzódó holt Maros, eltűnnek a vízparttól az oda nem illő emberek.

– 2000. február 12-én öszinte könnyekkel küszködve élted meg a Tisza cianid szennyezését. Te is dobtál egy szál virágot a haldokló folyóba, reménykedve, hogy a természet újra-éleszti önmagát. Akkor mintha összetört volna benned valami. Mintha hirtelen megöregedtél volna. Nem tudtad önmagadban feldolgozni a történetet. Most mi állunk könnyes szemmel a szemfedőd előtt.

– Búcsúzunk Tőled, az igaz barát-tól, igaz horgásztársától.

Szeged 2003-03-10

Dombi és Társai

Középületépítő
és Felújító Kft.

Generálkivitelezés,
fővállalkozás,
igényes
épületfelújítás.

6721 Szeged
Madách u. 11.

Tel./Fax:
62/323-292

Tel.: 62/321-453

Domonkos Imre:

KANCSAL KÉPEK A HORGÁSZÉLETBŐL

A horgászélet sokkal színesebb annál, mint ahogy azt a szárazföldi kívülállók fölületes ránézés alapján elképzelik. Mindenféle, agyonhasznált, bárgyú szellemeskedésekkel minősítenek bennünket. Mint például olyanokkal, hogy: „A horgászat a csendes örültek játéka.” Abban még lehet valami, hogy a legtöbb horgász egy kicsit – hogy úgy mondjam – „nem komplett,” vagyis mániákus megszállott, tehát egy icipicit ... talán ... örült. De az, hogy a horgászok mindig csendesek, és hogy a horgászélet unalmas, zajtalan-szintelen, eseménytelen némajáték lenne, az enyhén szólva tévedés.

Aki benne él ebben a sajátos világban, az naponta tapasztalhatja, hogy a horgászélet miniatűr drámák – gyakran harsány komédiák, néha pedig sötét tragédiák – látványos forgószínpada.

A következőkben bemutatok néhány vízparti életképet, melyek mind megtörtént esetek, és melyeknek közeli szemtanúja voltam. Valódi, de ironikusan kancsalító képek lesznek ezek. Mert hát a horgásztörténetek nem mindig ember és hal párharcának tanmeséi. Adódnak olyan színjátékok is, melyekben a hal csak statisztál, vagy csupán néző, és látva a horgászok körül

történeteket, alighanem megszakad a röhögéstől.

„Hol fogta, sporikám?”

A horgászat egyik praktikus főkérdése, hogy lehet halat fogni, és hogy mivel, mikor, hogyan. Bár minden horgász önmagát tartja a legtapasztaltabbnak, legfifikásabbnak, legjobbban, mégis leplezetlen és szenvedélyes érdeklődést mutat a másik horgász „nyerő” horgászhelye iránt.

Nap mint nap lehetünk szem- és fültanúi a horgászvizek partjain az alábbihoz hasonló jeleneteknek, párbeszédnek.

Űl a legújabb divat szerinti, méregdrága, mindentudó, csicsás cuccokkal fölfegyverzett horgász, feje fölött napernyővel, szájában rágógumival, háta mögött tekintélyes terepjárójával egész nap a parton. Vár a halakra. De egyetlen kapása sincs. Majd egyszer csak, ahogy néz kifelé a szemén, látja ám, hogy nem messze tőle kiköt csónakjával egy szürke kis „fazon”, és elkezd akkurátusan kirámolni a szárazra. Először a szerszámokat. Az egyik egy matuzsálemi korú, vastag nádbot, rajta – kék szigetelőszalaggal fölerősítve – az a bizonyos öreg, de valóban elnyűhetetlen, ám sokak által lenézett B.

Speciál, magyar gyártmányú orsó. A másik szintén múzeumi darab, legalább ötven éves, még a hajdani HOKÉV által gyártott, két részes, narancssárga, tömör üvegbot, rajta egy szintén „ciki” Rileh-Rex orsóval.

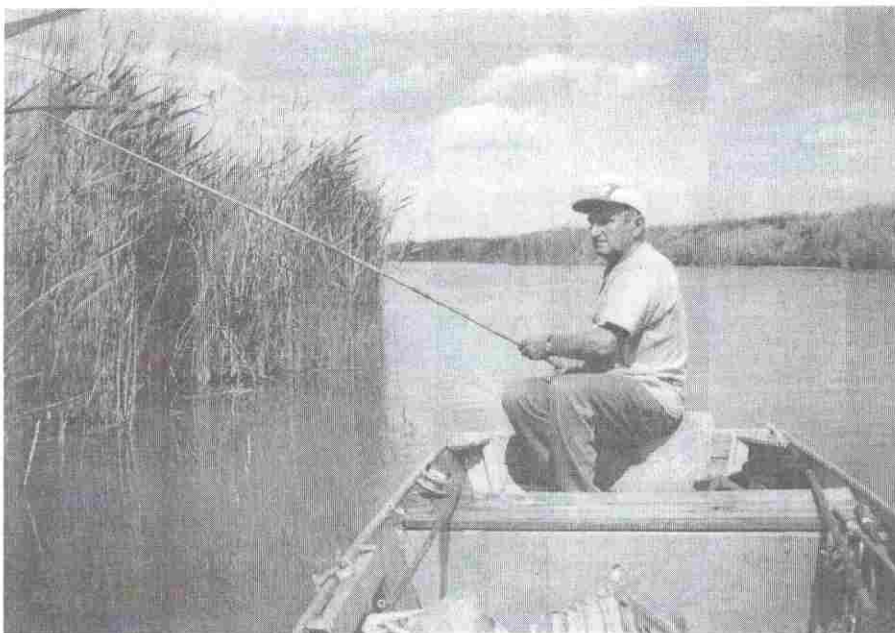
A másik csak nézi fölényes vigyorral a napernyő alól a kisöreg „ócska vackait”. Aztán hirtelen tátva marad a szája! Mert ugyanis következik a zsákmány kirakodása. Elsőre jön kettő, olyan 4-5 kilós forma tőponty, majd utánuk két süllő, az egyik lehet úgy két-kilós, a másik több mint három. A nejlonthorgásznak ekkor már lila a feje. De még nincs vége a szívdöglesztésnek! Befejezésül, a „kis szürke fazon”, keserves nyögésekkel, melyek valójában afféle rájátszások, kitámolyog a csónakból a partra egy legalább nyolckilós csukával...

Ekkor amaz elfordítja a fejét, mint ha nem is látna semmit. Mintha nem is létezne az öt gyönyörűséges hal, ami ott tátog a parton, a fűben. A megzöldítő irigységet azonban elnyomja a sóvár, kapzsi, praktikus kíváncsiság, és kihörgi torkából a kérdést: „Hol... hol fogta... ezeket, sporikám?” Mire amaz, a kérdezőre rá se nézve, csak úgy, lazán, a háta mögé bökve feleli: „Ott ni, arra bent...” És a sikeres mindentudók fölényes flegmájával, káprázatos kincsei alatt görnyedve, elvonul a hűledező „útbaigazított” orra előtt, a korláthoz lakatolt, ócska, fekete biciklije felé.

Matild halála

A csónak a leghűségesebb, nélkülözhetetlen társa tud lenni a horgásznak. Egy hozzáértő, szakavatott kéz által készített, mutatós alakú, tökéletes vízfekvésű, kívánatosan alkalmas méretezésű csónak pedig már valóságos kincs.

A jó csónakot az okos horgász megbecsüli. A csónak erre igényt is tart, mert a horgászesónaknak lelke van... Ha közönyösen hagyod megöregedni, ha nem ápolod, nem gondozod, nem babusgatod, hanem elhanyagolod, mint fásult férj a fonnyadó feleségét,

Öreg horgász, öreg nádbot, „ott, arra bent”

akkor az a csónak előbb-utóbb – akár az élete árán is – bosszút fog állni rajtad. Íme a példa!

Miska bácsi a környék egyik legtapasztaltabb, legeredményesebb horgásza volt. Évtizedek óta járta a nagy tó vizét, ütött-kopott, de hűséges, Matild néven nevezett facsónakjával. Sok vihart megérték már ketten együtt, de a szó szoros értelmében, mindig megúszták az elemekkel való küzdelmeket. Mindig kisegítették egymást a bajból.

Egy szeptemberi délután, amikor süllők után bóklásztak kint, a nyílt vízben, váratlanul cudar vihar csapott le rájuk. De szerencsájük volt! A háborgó hullámok éppen a horgász kikötő felé sodorták őket. Miska bácsinak nem kellett mást tennie, csak a két evezővel egyenesbe kellett tartani Matildot, és a kikötő bejárata felé kormányozni.

Úgy tűnt, hogy minden rendben lesz. Aztán mégis lecsapott a végzet! A könyörtelen hullámzásban nem birt, a móló csúcsát megkerülve, bekanyarodni a bejárón. Elvesztette uralmát a helyzet és a csónak fölött. Egy hatalmas hullám fölkapta Matildot és kegyetlenül odacsapta a betonhoz. Miska bácsi riadtan rikkánó jajszava összeolvadt a szilánkos fadarabokká szétfakadó Matild halálos reccsenésével. A pad valahogy épen maradt az öregúr ülepe alatt, és önállósítva magát, fönnakadva a szórt kövezésen, kárörvendően röhögve ringatta a derékig érő vízben reszkető, riadt gazdáját, aki még mindig görcsösen markolta a kezében maradt két facér evezőt. Hogy minek?!

Ami csak a csónakban volt, minden felszerelés, cele-cula, ott hanykolódott, bukdácsolt a hullámok hátán, a Matildból maradt deszkadarabok között.

Amikor partra húztuk az elkéült szájú, vacogó Miska bácsit, valaki megkérdezte:

– Mondja már, drága bátyám, hány éves volt ez a csónak?

– Ez-e? Fiatalabb volt ez nálam tizenyolc évvel! Szinte tiszta új volt még ... Jaj ... jaj ... Ó, de kár érte!

Tudni kell, hogy Miska bácsi ekkor 85 éves volt. Tehát rozoga, vén, „szinte tiszta új” Matildját 67 évesen érte utól a végzet. Az az ostoba végzet,

amely alighanem nem tudott számolni...

„Majd adunk mi neked halat!”

A most következő „sztori”, valószínűleg kinyitja a bicskát minden jóérezsű horgászember zsebében.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy horgász. Ez a horgász mindenféle halra eredményes volt. Mindent tudott már a különféle fajú halak egymástól eltérő sokasairól és ízléséről. Valamennyi horgász módszert trükkös fantáziával művelte. Otthon volt mindenféle víztípuson. És sohasem várt a halakra meg a csodára. Szívósan, született ösztönrel és ráérzéssel, lankadatlanul ment a halak után. És a halak megálltak neki! Hagyták magukat elcsábítani. Ahogy a nők is előbb-utóbb odaadják magukat a kirtartó és az arra érdemes férfiak.

Horgásztársai elismerték, szereték, becsülték. Voltak azonban akarokok, de tehetségtelen irigyei is. Ezek alattomosan figyelték, távcsővel lesekdedtek utána. Ha nem volt ott, rájártak az akadókra a süllöző, a torzosa nádfal előtt pedig a pontyozó helyére. De mindig égtek azokon a helyeken, ahonnan ő rendszerint szép halakkal jött meg. Fogalmuk sem volt ugyanis arról, hogy hol van az az egy-két, csupán tenyérnyi hely, ahová dobni kell. Állandóan beakadtak, beszakadtak a horogmaraszta-

ló torzsák, gyökerek között. Ettől persze dagadt a fejük, és majd' szétduzzant. Átkozódtak hát, és aztán ...

Egy idő után a horgásznak föltűnt, hogy már napok óta egyetlen halat sem tud fogni kedvenc nádi pontyozó helyén. De még kapása sincs. Túrás-buborékok sem árulkodnak a halak jelenlétéről, és soha meg se rezzennek a ritkás-lengő nádszájai. Itt valami nincs rendjén, morfondírozott. Majd gatyára vetkőzött, leereszkedett a vízbe, és tapogatózva szétnézett a fenéken. Rögtön fény derült a sötét ármánykodásra. A kis nádöböl egész területe tele volt szórva összetört sörsüvegek törmelékével ...! Nem csoda hát, hogy az iszapban kereső-kutató halak, megsebzett szájjal, rémulten menekültek onnan, és messzire elkerülték azt a területet.

Hát ilyen is van! És nem csak a horgászéletben. Az élet minden területén acsarkodnak és gonoszokodnak a tehetségtelenek, az irigy leselkedők. Mert nem bírják elviselni, hogy ugyanazt a dolgot egy másik ember olyan színvonalon képes produkálni, amelyet ők még megközelíteni is képtelenek.

Johanna a máglyán

A most következő történet – a változatosság kedvéért – ismét a horgász boldogító segítőtársa, a csónak körül szövődik.

Versenyzők a Hattyas Kupán

A modern horgász ugyebár kényelemre törekszik. Ezért aztán a horgász-kikötőkben egyre-másra tűnnek föl a kabinos vízi járművek. Külcsinre és komfortfokozatra nézve, különböző színvonalúak. Általában azonban mindegyikben lehet aludni. Ámbár a kisebbek, fekvésre-alvásra, egy személy számára nyújtanak csak kényelmet, de szorultságból kettőnek is megfelelnek. Különösen, ha a másik személy nő. Ebben a szereposztásban viszont az alvás csak a „második legjobb dolog” a hajóban. A kabin ezen túl, védelmet nyújt hideggel, esővel, széllel szemben. És kényelmesen elfér benne akár 5-6 kompletten szerelt horgász-készlet, kiegészítő felszerelések, ruházatok, ételek, italok.

Némely gazdi „második otthona” gyanánt használja kabinos csónakját. Ennek olykor lángolóan látványos végkifejlete szokott lenni.

Történt nemrég, hogy az egyik – különben épeszűnek látszó horgász – nevezzük tapintatosan mondjuk Prométheusz úrnak, aki a mitológia szerint ellopta Zeusz főistentől a tüzet, szóval ez a horgász nagyon megéhezt. Ezért azután, a kikötőben veszteglő kabinos hajójában, melyet a színdarabokból is ismert, máglyán elégetett, majd szentté avatott ártatlan szűz nyomán Johanna néven becézett, főzésbe fogott. Marhapörköltet főzött a kabinban, gázpalackon. Mivel ez az étel – mint tudjuk – akár három óra hosszat is képes elszórakozni a puhulással, Prométheusz úr benézett a kikötő büféjébe egy korsó sörre. Az egy

korsóból azután hat lett. Pontosabban csak öt és fél, mert a hatodikat nem állt módjában teljesen meginni.

Mert a víz ugye hullámozott ... a gázpalack eldőlt, a láng elszabadult ... a sok cucc egyből tüzet fogott. Néhány másodperc múlva az egész kabin úgy égett, mint a zsír. Hogy ne csak kép legyen, hanem hang is, a kis tévékészülék föl is robbant. Éppen akkor jött arra az öreg Kasuba suszter, és meg is kérdezte:

– Tessék mondani, mi van itten, filmforgatás?

– Az – mondtam –, Johanna a máglyán ...

Az éjjeliőr, nappal

Gondolom mindenki ismeri azt a szólás-mondást, hogy „láttam én már éjjeliőrt nappal meghalni”. Hát kérem szépen, egyszer én is majdnem láttam ilyen esetet. Elmondom most ezt.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy horgásztelep, csónakkikötővel, éjjel-nappal nyitva tartó büfével, és hosszú hullámtörő mólóval, mely általában rogyásig tele volt unatkozó pontyhorgászokkal. Ennek az objektumnak nélkülözhetetlen tartozéka volt az éjjeliőr, ennek az igaz mesének a hőse. Zseblámpával együtt lehetett úgy 40 kiló. Kedves, előreköszönős, szolgálatkész emberke volt ő. Mivel éjjel dolgozott, nappali pihenőidejét azzal múlatta, hogy a büfében iszogatta a maga megszámlálhatatlan söröcskéjét. Estére, a munkába lépés idejére, már kedvesen-tompán sörrészeg állapotban

leledzett. Sötétedés után mindig végigjárta a mólót, minden este, mindenkitől megkérdezte, hogy „Mi a helyzet?”. És hogy jópofának tartásák, zseblámpájával bele-belevilágított a horgászok képébe, és hogy ezt mindenki viccnek minősítse, közben mindig azt mondta: „hehe!”. Némelyek ezt nem nagyon szerették, és érdeklődtek az éjjeliőr anyukája iránt ...

Aztán egy narancsvörös-naplementés alkonyatkor, amikor az éjjeliőr szertartásosan megjelent a mólón, az egyik horgász éppen egy kapitális hal fátaszakaszának befejező szakaszánál tartott. Csödület vette körül. Legalább nyolcan ajánlkoztak segítő szakolásra, és a horgász alighanem megzavarodott, mert – mazsola módjára – függőlegesen, több mint egyharmadáig kiemelte a zsinórral a halat a vízből. Ekkor ért oda az éjjeliőr, és hogy szolgálatkészen segítsen, se szó, se kalap, elmarta a meritőszákat, majd lendületből neki nyomta a kávé a hal mellé, és leverte a gyönyörű jószágot a horogról...!

Ekkor még nem bántották. Hanem amikor a következő félórában, már a negyedik horgásznak szakolta ki a hala szájából a horgot, az egész móló horgászgyülekezete üldözöbe vette. Az agyonveretéstől az mentette meg, hogy menekülés közben fölbukott egy bottartóban, és ruhástul beleesett a vízbe. Ekkor megszánták őt, kimentették, majd elküldték ... de nem „oda”, hanem a büfébe sörért. Mert ugyebár a horgászemberek megbocsátó természetűek ...

EGYESÜLETI HÍREK

Egyesületünk 2004. január 1-jén ismét megrendezi az **Év Első Horgászversenyét, Horgásztalálkozóját**. A rendezvény helyszíne a Sárga üdülőtelep, Tápéi kikötő bejárata. Évente több száz látogató szokott részt venni az eseményen, melyen korhelyleves, forralt bor és tea a menü. Gyülekező délelőtt 10.30 órától.

Bővebb felvilágosítás a 62/441-196, vagy a 06-20/9-583-657-es telefonon.

Immár negyedik alkalommal szervezzük meg az igen népszerű **Horgász-bált**. Ez a rendezvény a Forrás Hotel nagytermében lesz, **2004. február 21-én**, szombaton, 19.30 órától. Jelentkezni lehet az egyesület irodájában, valamint az Erdei és a Farkas (BALZER) horgászboltokban.

Telefon: 62/441-196

vagy

06-20/9-583-657.

Az egyesület vezetősége úgy döntött, hogy a Rab-víz 2003-tól megnyitja a horgászok előtt. Nevelőtónak használtuk ezt a kis vizet, de rászoktak oda nem illő személyek és lopták a halat, ellenőrizhetetlen lett. Reméljük, hogy ha a horgászok birtokukba veszik akkor eltűnnek onnan a rabsicok.

A Rab vízre a Keramitok és a Kombinált területi engedélyek érvényesek.

Kirándulás zivataros időben

Tavaly nyáron elég gyenge volt a fogási eredmény, főleg a Tisza és a Maros folyón, de azért a csatornákon: Nagyfai, Szárazéri vizeken türhető volt a fogás. A holtágak is, különösen a Fehérpart, Szilvás volt kegyes a horgászokhoz – akiknek mólójuk van – tudtak pontyot, kárászt, keszeget fogni.

Júliusban elhatároztuk – egy pénteki napon – kedves horgászó társammal K. Gyurival, hogy másnap, azaz szombaton hajnalban meglátogatjuk a Fehértói csatornát, mert az a hír járta, hogy eszik a hal. Főleg pontyot és kárászt fogtak az oda látogató horgászok. Pénteken felkészültem a horgászatra: csontit, gilisztát, kukoricát, főtt búzát, száraz kenyeret pakoltam a hátizsákba. Esti tv-nézés után éjfél körül lefeküdtem, az órát 5 órára beállítottam és szunyókáltam, várva az óra csörgését.

Később arra ébredtem, hogy zuhog az eső, villámlik, dörög az ég. Uram Istenem, mi lesz a horgászattal, a megbeszélte találkozással. Talán lesz annyi esze Gyurinak, hogy nem indul el Deszkről ebben a szörnyű zivatarban. Felkeltem, megnéztem az órát, hajnali 3 óra volt. Visszafeküdtem, de nem tudtam aludni a folyamatos égzengés, és a villámok szinte nappali fénye miatt és arra kértem a Teremtőt, hogy tartsa vissza horgásztársamat.

Fél öt körül csillapult a zivatar ereje. Felkeltem, felöltöztem és vártam – remélve azért, hogy nem jön – horgásztársamat.

Negyed hatkor megszólalt a telefon, örültem, hogy Gyuri lemondja a horgászatot. Tévedtem. Gyuri itt volt a bejáratnál, mobilról hívott, és közölte, hogy indulhatunk. Mondd, normális ember vagy te, hogy ilyen időben is képes vagy a vízpartra menni? – kérdeztem. Ugyanezt kérdezte a feleségem is otthon amikor indultam, de úgy gondoltam, majd kiderül az idő, már látni, hogy szakadozik a felhő. Majd kiderül, hogy mi lesz ebből, mondtam, és bepakoltunk a kocsis hátuljába. Még egyszer megkérdeztem Gyurit: elinduljunk egyáltalán? Ha már itt vagyok természetesen. Elindultunk Algyő felé. Úgy láttuk, hogy csillapodik a vihar ereje. Beértünk Algyőre, javasoltam, hogy nézzünk be a Kastélykert utcai Non-Stop presszóba. Várjuk ki a szemerkélő eső végét. Kb. fél órát ücsörögtünk, Gyuri egy kávé, én egy stampedli mellett, amikor úgy láttuk, hogy indulhatunk. Nincs messze az algyői csatorna, talán 3-4 kilométer a községtől, de mire kiértünk ismét szakadt az eső, dörögött, villámlott. Mondtam is a társamnak, ezért ugyan kár volt elindulni.

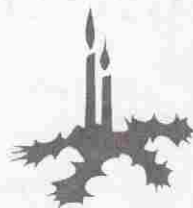
Várakoztunk a kocsiban ülve már fél órája, amikor elállt az eső, de továbbra is – bár ritkábban – villámlott. Elindultunk a megszokott helyünkre. Legnagyobb meglepetésünkre két horgász volt ott. Kérdeztük, mikor jöttek ki a csatornára. Már az este 10 óra körül kint voltunk, mondták. Van-e kapás? – van hát már 2-2 pontyot és néhány kg kárászt fogtunk. Csak az a baj, hogy a felettünk húzódo magasfeszültségű vezetékről minden villámláskor szikraeső hullik. Igazolva a mondásukat, egy távoli villám hatására a

vezeték egyik drótpárjából szikraözön hullt a csatorna túlsó oldalára. Már nem csak én, de Gyuri is megijedt s mondta, hogy tűnjünk el innen. Menjünk ki a Fehérpartra, javasolta. Menjünk mondtam, látva hogy déli irányból teljesen felszakadozott a felhőzet.

A Fehérpart Szeged felőli végében kerestünk – s találtunk – horgászállásokat és a bevetés után be is pakoltunk. Mindketten egy-egy fenekező, és egy-egy úszós szereléssel horgásztunk. Az első halat a holtág sarkából szedtem ki. Egy szép törpeharcsának tetszett meg a giliszta + konzerv kukorica csali, majd több is követte. 11 óra felé ugyancsak giliszta és kukorica csalival fogtam a nád mellett egy kettő kiló 20 dekás pontyot. Gyuri mellettem jobbról csontival horgászott és etetett. Előbb apró, később nagyobb – 30-40 dekás – kárászokat fogott. Dél körül odajött hozzánk egy horgásztárs, hogy adjuk át a helyünket, mert ez az ő etetett helye, és állandóan itt horgászik. Megkérdeztem tőle, hogy talán nem tudja hogy azé a horgászállás, aki korábban érkezik, s hogy foglalt hely nincs? Tudta, persze, hogy tudta, de mivel nem tágitottunk nagy dirrel-durral, káromkodással elvonult. Hát sajnos ilyen horgászok is vannak, akik fittyet hánynak az Egyesületi és a MOHOSZ által előírt határozatoknak. Délután két óra körül indultunk haza, elégedettek voltunk a fogott halak mennyiségével. A kocsiban arról beszélgettünk, hogy a jövőben nem indulunk el horgászni zivataros időben, sőt a horgászat alatt közeledő zivatar elől biztonságos helyre húzódunk, de legjobb elhagyni a vízpartot. Én már láttam az Algyői vasútállomással szemben az egykori Herman Ottó – ma Olajos – víz mellett egy villámcsapás okozta halálesetet, mely a fa alatt horgászó idős embert ért. Nem egy-két, de száz halért sem lehet kockáztatni az életünket.

Luspai Sándor

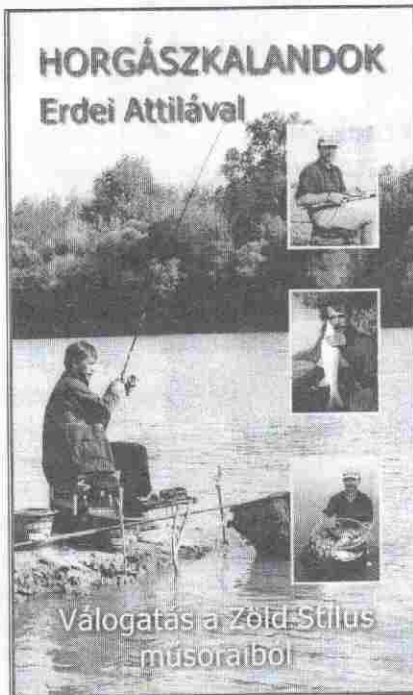
**Kellemes karácsonyi ünnepeket
és eredményekben gazdag,
boldog új esztendőt kívánunk!**

Belvárosi Horgászbolt
Balzer-Horgász Nagykereskedés
Etelka-sori Horgászbolt
Farkas-Balzer Horgászbolt
Forest-Horgász-Vadász Szaküzlet
Erdei Horgászbolt

Kátai Horgász-Vadász Szaküzlet
Kószó Horgászciikk Szaküzlet
Royal Horgászbolt
Sneci Horgászbolt

Megjelent!

HORGÁSZKALANDOK Erdei Attilával!

Válogatás a Zöld Stílus műsorából.

A Zöld Stílus kamerája havi rendszerességgel örökítette meg az egyik legeredményesebb versenyhorgász, Erdei Attila horgászkalandjait. Egy év terméséből csemegézhetnek a nézők, Erdei Attila a rá jellemző profizmussal, eredményességgel mutatja be az időszak horgász módszereit, halfajtáit, horgászvizeit.

Kapható az egyesület irodájában,
valamint a horgászboltokban!

**Kellemes karácsonyi
ünnepeket
és
eredményekben gazdag,
boldog új esztendőt kíván
a megye és az ország
horgászainak,
horgászvezetőinek**

a

Szegedi

Herman Ottó Horgászegyesület!

Az éj leple alatt meglátogatta XY nevű művész egyesületünk irodáját (fotó). Úgy gondolom, hogy aki ilyen ügyes kézzel bánik a festékszóróval az a korongcsetet is megfelelő szinten kezeli. Várom a „művészt” az egyesület WC-helyiségének kimeszelésére. Nem kell sötétben bújkálnia, hacsak nem szégyelli saját arcát és munkáját.

(Schreiter Tibor ügyvezető alelnök)

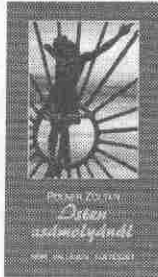

A Bába Kiadó könyvei, nyomdai termékek,
továbbá a „Csillagbörtönben” készült ajándéktárgyak
megvásárolhatók

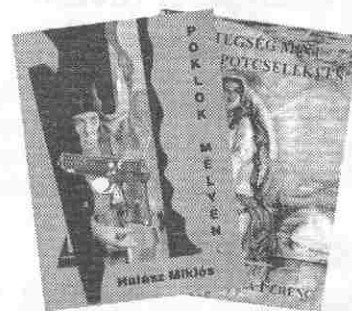
a

Betűvetés

könyv- és ajándékboltban
a Pulz u. 14. sz. alatt.
Telefon: 62/426-679/470-es mellék.

Nyitva:
hétfőtől péntekig
10–16 óra között.

Kellemes karácsonyt
és eredményekben
gazdag
új esztendőt
kíván

a STEEL Bt.
Szeged

HOHE-Hírek

A Szegedi Hermann Ottó Horgászegyesület lapja.

Felelős kiadó: Szabó György, az egyesület elnöke
Munkatárs: Schreiter Tibor, ügyvezető alelnök
Szerkesztőség: 6725 Szeged, Szentháromság u. 63.
Tel.: 62/441-196

Szerkesztés-tördelés: Bartos 1994 Bt. Tel.: 20/247-6152
Nyomdai munka: Bába és Társai Kft. Szeged, Cserzy M. u. 11.
Tel.: 62/464-015, Felelős vezető: Dr. Majzik István

